

כ"ט - וְאֲנִי הֲנִי מְבִיא • הַנְּנִי מוֹכֵן לְהִסְפִּים עִם אוֹתָם שְׁזָזוּנִי וְאָמְרוּ לְפָנַי כָּבָר: (תהלים ח) "מִה־אֲנוֹשׁ פִּי־תִזְכְּרוּנִי". מְבוּל • שְׂבֵלָה אֶת הַפֶּל, שְׂבֵלְבֵל אֶת הַפֶּל, שְׂהוּבִיל אֶת הַפֶּל מִן הַגְּבוּיָה לְנִמּוּךְ. וְזֶהוּ לְשׁוֹן אוֹנְקְלוֹס, שְׁתַּרְגָּם 'טוֹפְנָא', שְׂהַצִּיף אֶת הַפֶּל וְהִבִּיאָם לְכַבֵּל שְׂהִיא עֲמָקָה, לְכַף נְקָרָת שְׂנַעַר, שְׂנַנְעָרוּ שָׁם כָּל מַתִּי מְבוּל, (סְפָרִים אַחֲרָיִם: מִיָּמִי, וְכֵן הִגִּיהַ מִהַרש"ל בְּיַחְקָמַת שְׂלֹמֹה בְּמִסְכַּת שְׂבֵת).

(יח) וְהִקְמַתִּי אֶת־בְּרִיתִי אִתְּךָ וּבֵאתָ אֶל־הַתְּבָה אִתָּהּ וּבְנִיךָ וְאִשְׁתְּךָ וְנִשְׂי־בְנִיךָ אִתְּךָ: יח וְאַתָּם יְת קְנִימִי עֲמֻדָה וְתַעֲוֹל לְתַבּוּתָא אֶת וּבְנִיךָ וְאִתְתָּךְ וְנִשְׂי בְנִיךָ עֲמֻדָה:

כ"ט - וְהִקְמַתִּי אֶת בְּרִיתִי • (בראשית רבה): בְּרִית הָיָה צָרִיךְ עַל הַפְּרוֹת שְׂלֵא יִרְקְבוּ וְיַעֲפְשׂוּ, וְשְׂלֵא יִהְרָגוּהוּ וְשַׁעִים שְׂבִדוֹר. אֶתָּה וּבְנִיךָ וְאִשְׁתְּךָ • הָאֲנָשִׁים לְבַד וְהַנְּשִׁים לְבַד, מִכָּאֵן שְׂנַאֲסָרוּ בְּתַשְׁמִישׁ הַמַּטָּה (שם).

(יט) וּמְבַל־הָחִי מְבַל־בְּשׂוֹר שְׁנַיִם מִכָּל תְּבִיאָ אֶל־ הַתְּבָה לְהַחֲיִת אִתְּךָ זָכָר וְנִקְבָה יְהוּ: יט וּמְבַל דְּחִי מִכָּל בְּסָרָא תָרִין מִכָּלָא תַעֲוִיל לְתַבּוּתָא לְקַנְמָא עֲמֻדָה דְּכַר וְנִקְבָא יְהוּן:

כ"ט - וּמְבַל־הָחִי • אֶפְלוּ שְׂדִים (חגיגה טו). שְׁנַיִם מִכָּל • מִן הַפְּחוֹת שְׂבָהֵם לֹא פָּחְתוּ מִשְׁנַיִם, אֶחָד זָכָר וְאֶחָד נִקְבָה.

(כ) מְהַעוֹף לְמִינְהוּ וּמִן־הַבְּהֵמָה לְמִינְהָ מִכָּל רֶמֶשׂ הָאֲדָמָה לְמִינְהוּ שְׁנַיִם מִכָּל יָבֹאוּ אֵלֶיךָ לְהַחֲיוֹת: כ מְעוֹפָא לְזִנְהִי וּמִן בְּעִירָא לְזִנְהָ וּמְבַל רַחֲשָׂא דְאַרְעָא לְזִנְהִי תָרִין מִכָּלָא יַעֲלוּן לְתַבָּה לְקַנְמָא:

כ"ט - מְהַעוֹף לְמִינְהוּ • (בראשית רבה) אוֹתָן שְׂדַבְּקוּ בְּמִינְיָהֶם, וְלֹא הִשְׁחִיתוּ דְרָבָם. וּמֵאֲלֵיהֶם בָּאוּ, וְכָל שְׂהַתְּבָה קוֹלְטָתוּ הַכְּנִים בָּהּ.

(כא) וְאִתָּה קַח־לְךָ מִכָּל־מֵאֲכָל אֲשֶׁר יֹאכֵל וְאִסְפַּת אֵלֶיךָ וְהָיָה לְךָ וְלָהֶם לְאֲכֹלָה: כא וְאֶת סַב לָךְ מִכָּל מֵיכַל דְּמִתְאָכַל וְתַכְנוֹשׁ לְתַבָּה וְיִהִי לָךְ וְלָהוּן לְמֵיכַל:

(כב) וַיַּעַשׂ נֹחַ כָּכָל אֲשֶׁר צִוָּה אֱלֹהִים בְּן עֲשָׂה: ככ וַעֲבַד נֹחַ כְּכָל דִּי פְקִידַתָּה יְיָ בֶּן עֲבָד: כ"ט - וַיַּעַשׂ נֹחַ • זֶה בְּנֵן הַתִּיבָה (סנהדרין קח).

♦ יום שני כ"ט תשרי ♦

ז (א) וַיֹּאמֶר יְהוָה לְנֹחַ בֹּא־אִתָּהּ וְכָל־בֵּיתְךָ אֶל־ הַתְּבָה כִּי־אֵתְךָ רְאִיתִי צְדִיק לְפָנַי בְּדוֹר הַזֶּה: ז וַיֹּאמֶר יְיָ לְנֹחַ עוֹל אֶת וְכָל אֲנָשׁ בֵּיתְךָ לְתַבּוּתָא אֲרִי יְתָךְ תְּזוּתִי וְפִאי קְדָמִי בְּדָרָא הַדִּין:

כ"ט - רְאִיתִי צְדִיק • וְלֹא נֹאמֶר "צְדִיק תָּמִים". מִכָּאֵן שְׂאוּמְרִים מְקַצַּת שְׂבָחוּ שֶׁל אָדָם בְּפָנָיו, וְכָלוּ שְׂלֵא בְּפָנָיו (כ"ח).

דעת זקנים מבעלי התוספות - עוז והדר

(יט) וּמְבַל הָחִי. פִּירֵשׁ רַש"י: לְרַבּוֹת אֶת הַשְּׂדִים (ב"ר לא יג). וְנִמְצָא בְּב"ר (ראה מדרש תהלים ז טו) שְׂרַצָּה 'שִׁיקְרָא' לִיכְבֹּס לְתִיבָה, אָמַר לוֹ נֹחַ לָךְ וּבִקֵּשׁ אֶת בַּת זִוְגָךְ, לְפִי שְׂבָל הַנִּכְבָּסִים הֵן אִישׁ וְאִשְׁתּוֹ, הֵלֶךְ וּמִצָּא הַשְּׂקָר 'פְּחָתָא', שְׂהוּא הַמְמוּנָה עַל בְּנֵי אָדָם לְהַפְחִיתָם וּלְחַסֵּר מִמוּנָם, אָמַר לוֹ: מְסַבֵּת לִי, אָמַר לוֹ: מַה תַּתֵּן לִי אִי מְסַיְבָנָא לָךְ, אָמַר לוֹ: כָּל מַה

דְּמִרוּחָנָא, אִינְסִיבָא לִיהּ, מִיַּד נִכְבְּסוּ לְתִיבָה. וְהִינְנוּ דְאַמְרֵי אִינְשֵׁי כָּל מַה דְּמִסְגַּל שִׁיקְרָא פְּחָתָא נְסָבָא. מְסַגַּל לְשׁוֹן סְגוּלָה: תוֹרָה כ